

Tijdschrift BGB, Verschijnt maandelijks
V.U. Tony Lemmens, BB Diestsevest 40, 3000 Leuven
Mail, P924176

Nieuwsbrief augustus 2026

Ook zo genoten van het WK-voetbal?

Ik heb genoten. Met volle teugen heb ik geslurpt en gesmaakt bij de glazen en borden die opgediend werden tijdens dit decadent voetbalfeestmaal. Noem het gerust een bacchanaal. Alles was overdreven: het aantal deelnemers, het aantal wedstrijden, het aantal speelsteden, de omvang en de pracht van de stadions, ...

Ik hou van het spel. Hoe eenvoudig kan vertier zijn? 22 mannen die in een korte broek achter een bal hollen om die in een netje te kunnen leggen. Over schoonheid kan je steggelen, maar een perfecte steekpas, een sportieve tackle, een keeper die de wetten van de zwaartekracht tart, een geslaagde dribbel, een poortje, een gelukte penalty, ... ze zijn allemaal sierlijk en fraai. Zeker als je als tv-kijker deze acties nog een aantal keer in slow motion en vanuit verschillende hoeken terugkrijgt.

Niet alleen het voetbal kan mij bekoren, ook het randgebeuren staat gegarandeerd borg voor uren animo en vermaak.

Het was dit keer lang wachten op Trump, de man die nochtans God in alomtegenwoordigheid naar de kroon steekt. Maar toen hij van zich liet horen, kon de pret niet op. Straalbezopen moet je zijn om te bellen naar - corrupte eikel en baas van de FIFA - Infantino om effe ten behoeve van het Amerikaanse voetbalteam de regels aan te passen. België is er wel bij gevaren. Tonnen aandacht en sympathie hebben we wereldwijd gratis geoogst. Op dit budget kan De Wever & co makkelijk en zonder zorg besparen.

Meeleven doe ik wel met de uiterst sympathieke Folarin Balogun die ongewild en ongevraagd de sleutelfiguur werd in deze komedie. Tot het einde van zijn dagen zal hij herinnerd blijven als de speler die niet geschorst werd na een een-tweetje tussen Trump en diens poedel Infantino. Recht geschiedde wel op het terrein: 4-1 voor de dappersten der Galliërs. Make America Great Again is effe uitgesteld.

De Spanjaarden deden het nog beter dan de Belgen. Met het behalen van de wereldtitel staken ze een dikke middelvinger op naar Trump, die Spanje in de voorbije maanden herhaaldelijk en scherp verguisd had. En die zelfs gedreigd had met het stopzetten van alle handel! Toch heerlijk dan, wanneer elf jongens in korte broek Agent Orange in zijn hemd zetten.

Om toch iets positiefs te schrijven over de verguisde Infantino: zijn grap over de afwezigheid van Italië was te pruimen: "Misschien lukt het de Italianen wel om zich te plaatsen voor een wereldkampioenschap met 64 of 228 teams!" De reactie van de Italianen was nog grappiger: een minister eiste verontschuldigingen. In de laars is met deze hitte alle gevoel voor humor blijkbaar verdampt.

Op landentornooien beginnen de wedstrijden met de uitvoering van de volksliederen. Doorgaans zijn dat bombastische composities en vaak uit een verkeerde eeuw. Voor mij vormen ze een topser van genoegdoening. Neem nu - willekeurig - het Engelse volkslied. God save our King is gejat bij de Fransen - want daar gecomponeerd toen de Zonnekoning Lodewijk XIV een ingreep onderging aan een anale fistel - en bewerkt door de Duitser Händel. Meer Europees dan dit kan je niet krijgen. Het meezingen - eerder mee-lippen - van de spelers is zo uit een blijspel geknipt. Je ziet ze stuk voor stuk denken: "Laat deze onzin alsjeblieft vlug achter de rug zijn!" Met uitzondering van de Zuid-Amerikanen worden de meeste volksliederen gebracht met de emotionele intensiteit van iemand die een belastingformulier invult of op zijn beurt zit te wachten bij de tandarts.

De clichés en de eufemismen in de interviews na de wedstrijden zijn ook om te smullen. Ze komen allemaal uit de mediatraining "Hoe zeg ik in 20 seconden niets?" Kansen missen heet dan "gebrek aan efficiëntie". Dag, Jan! "In het vierde kwartier waren we beter dan de tegenstander. Daar kunnen we mee verder." Mee verder? Ik denk het niet. Naar huis kan je. "We moeten nu vooral vooruitkijken." Dat begrijp ik want achteruitkijken doet pijn aan de ogen. Bij "We hebben de wedstrijd gecontroleerd, behalve de momenten waarin de tegenstander beter was en scoorde." lig je toch dubbel geplooid van het lachen in de zetel terwijl de tranen over je wangen biggelen. Neen?

Uiteraard was en ben ik niet blind voor de negatieve kanten van dit festijn: torenhoge ticketprijzen, de klimaatimpact, supporters die als een kudde collectief uit de bol gaan... Maar mag het een keer om de 4 jaar?

En wie er wereldkampioen werd is een leuke quizvraag voor binnen 2 jaar. Het doet er geen ene moer toe voor mij. Ik supporter niet. Ook niet voor de Belgen.

Het is maar een spelletje. Maar wel een duivels leuk.

Jaak Poelmans
Gepensioneerde SBB-Acerta

jaak.poelmans@gmail.com

Verslag van de BGB-reis naar Noord-Italië van 7 tot 13 juni 2026

Graag geef ik hier enkele hoogtepunten van onze mooie, boeiende en goed gevulde zevendaagse rondreis doorheen Noord-Italië.

Op **zondag 7 juni 2026** startten 33 deelnemers en gids Marina Bouwen de reis met een ochtendvlucht naar **FIRENZE**. De Italiaanse bus met chauffeur Antonio pikte ons op aan de luchthaven en reed ons naar Villa Le Corti van het huis Principe Corsini in de heuvels ten zuiden van Florence, in het hart van de regio Chianti Classico. Het domein is 250 ha groot: 50 ha wijngaarden, 50 ha olijfgaarden en 150 ha bos.

We ontdekten daar het *Consorzio Vino Chianti Classico* met de Gallo Nero (zwarte haan) als merkteken.

Na de lunch en de wijnproeverij kregen we een rondleiding in de wijnkelders en langs de persinstallatie en de opslag van olijfolie. We zagen ook de vaten met *Vino Santo*, een amberkleurige dessertwijn op basis van druiven die gedroogd worden op rieten matten. Die wijn wordt geserveerd met Cantucci-koekjes.

Daarna keerden we weer naar Firenze. Daar bracht lokale Nederlandstalige gids Sophie D'haese ons naar het romaanse kerkje San Miniato al Monte met een elegante voorgevel van wit, groen en zwart marmer. Binnen vonden we een kapel van de Medici en kleurrijke mozaïeken op de vloer en in de apsis.

Via het graf van Carlo Collodi, de schrijver van *Le avventure di Pinocchio*, liepen we naar de Piazzale Michelangelo waar we mochten genieten van een panoramisch zicht op Firenze.

We overnachtten vier nachten in het Grand Hotel Tettuccio**** in de charmante kuurstad **MONTECATINI TERME**.

's **Maandags 8 juni 2026** bezochten we twee parels van het Toscaanse binnenland. Net als de vorige dag gaf Marina Bouwen ons op de bus interessante informatie over Italië en grappige weetjes over de Italianen. Tijdens de Middeleeuwen en de Renaissance was Firenze oppermachtig in bijna heel Toscane, zeker tijdens de heerschappij van de Medici.

SIENA werd gesticht door de twee zonen van Remus, die uit Rome vluchtten met een wit en een zwart paard. Sindsdien hangen in Siena zwarte-witte vlaggen en heeft de magnifieke gotische kathedraal Il Duomo zwart-witte banden op de binnen- en buitenmuren. Binnen bezochten we de kapel van Silvio Piccolomini, de preekstoel van Nicola Pisano en de beelden van Michelangelo en Bernini. Op de vloer zagen we de afbeeldingen van de kindermoord van Betlehem en het rad van fortuin. Op de schelpvormige Piazza del Campo maakten we in onze verbeelding de Palio mee, de hevige paardenrenwedstrijd die elk jaar op 2 juli en 16 augustus gehouden wordt tussen de zeventien *contradas* (parochies) van de dolfijn, van de arend, van het oerwoud, enzovoort.

Na de middag vertoefden we in het middeleeuwse stadje **SAN GIMIGNANO** dat met zijn tot 30 meter hoge woontorens vaak het Manhattan van de Middeleeuwen wordt genoemd. Elke woontoren bestond onderaan uit opslagplaatsen met daarboven het woongedeelte voor ouders en kinderen. Helemaal bovenaan hadden de ouderlingen hun kamers met terras. Op de Piazza della Cisterna werd indertijd de waterput streng bewaakt om vergiftiging te voorkomen. In het Palazzo Vecchio del Podestà zagen we het podium, van waarop Dante Alighieri¹ pleitte voor aan-

¹ Dante was de eerste auteur die niet meer in het Latijn schreef, maar in zijn eigen dialect en zo het Italiaans creëerde.

sluiting bij de pausgezinde *Guelfi* (Welfen). De Gelateria Dondoli, het beroemdste ijssalon van de wereld, wilden we voor geen geld missen.

Op **dinsdag 9 juni 2026** bezochten we het sfeervolle **LUCCA**, een stad vol charmante pleinen, middeleeuwse torens en gezellige straatjes. We waren verrast door de gigantische goed bewaarde stadsmuren uit de 18de eeuw van 12 meter hoogte. Zij omringen de Lucca helemaal en verdedigden de stad niet alleen succesvol tegen de aanvallen van Firenze, maar beschermden haar ook tegen de overstroming van de rivier Serchio. Men kon de muren hermetisch afsluiten waardoor de stad droog bleef.

Tijdens een wandeling door de stad zagen we de standbeelden van componist Giacomo Puccini, van de onrechtmatig terechtgestelde burgemeester Francesco Burlamacchi en ook van generaal Giuseppe Garibaldi, die een centrale rol speelde tijdens de Italiaanse eenwording, de *Risorgimento*.

In de Duomo di San Martino zagen we het *Laatste avondmaal*, geschilderd door Tintoretto, de mozaïek van het Salomonsoordeel op de vloer en het serene grafmonument van Ilaria del Carretto. Het was gezellig aperitieven op de Piazza Anfiteatro, een rond pleintje omringd door huizen die gebouwd werden op de ruïnes van een Romeins amfitheater.

Een heerlijke lunch kregen we in het restaurant Buca di Sant'Antonio met koperen potten en pannen en muziekinstrumenten aan het plafond en met een bijzonder sympathieke chef-kok.

In de namiddag ging de reis verder naar **CARRARA**, bekend om zijn marmergroeven die al sinds de Romeinse tijd worden geëxploiteerd. Met jeeps en busjes maakten we een avontuurlijke steile klim naar de groeven. De lokale gidsen leerden ons hoe de enorme marmerblokken van 15 à 20 meter lang, 2 meter diep en 12 meter hoog uit de berg gezaagd worden. Daarvoor worden drie types van machines gebruikt: de onderkant van de blok wordt gezaagd met een grote zaag van 2 meter. Dan worden met drillboren gaten geboord in de 2 achterhoeken. Door die gaten gaat dan een draadzaag waarmee eerst de 2 zijkanten en tenslotte de achterkant doorgezaagd worden.

's Avonds waagde een deel van de groep het om met de oude *funicular* (kabeltram) op te stijgen naar **MONTECATINI ALTO**, bekend als één van de fraaiste dorpjes van Toscane. Een ritje met deze antieke tram is een belevenis op zich. Marina Bouwen vertelde ons dat de tram al meer dan honderd jaar in gebruik is. Eenmaal boven aangekomen, word je getraakteerd op een schitterend uitzicht op Montecatini Terme en de omliggende heuvels.

's **Woensdags 10 juni 2026** kwam **FIRENZE** opnieuw aan de beurt. Deze kunststad bij uitstek biedt een overvloed aan culturele hoogtepunten, waaronder de majestueuze kathedraal Santa Maria del Fiore, de Ponte Vecchio en het Piazza della Signoria. Onze drukke dag begon in het wereldberoemde Uffizi-museum waar drie uitstekende Nederlandstalige gidsen Marina, Anja en Sofie ons in drie groepen begeleidden langs de belangrijkste schilderijen, met als hoogtepunten Giotto, Botticelli, Leonardo Da Vinci en Michelangelo.

Na de lunch in de nabijgelegen Osteria dei Baroncelli bezochten we de Basilica di Santa Croce met de grafmonumenten van onder meer Galileo, Michelangelo, Dante, Machiavelli en Rossini. Vlak ernaast lag de Pazzi-kapel van Brunelleschi waar een moordaanslag op één van de Medici gebeurde. Ook het beeldenmuseum Museo Nazionale del Bargello zal ons bijblijven. We zagen er twee bijzondere beelden van David, gecreëerd door Donatello en Verrochio.

Firenze is ook de stad waar Hilda jammer genoeg haar fotoapparaat met meer dan 400 foto's kwijt speelde aan een lepe dief. Na een dag vol kunst en historie keerden we terug naar ons hotel. Montecatini Terme was in de loop van de dag volledig ingenomen door de Mille Miglia, de beroemde oldtimerrally die jaarlijks gehouden wordt in mei. Het parcours loopt van Brescia naar Rome en terug en is 1000 mijlen lang.

Op **donderdag 11 juni 2026** ging de reis verder naar de universiteitsstad **BOLOGNA**, beroemd om haar arcades, torens en rijke gastronomie.

Daar bracht Marina ons enthousiast naar de Archiginnasio, de universiteit die gesticht werd in 1088 met drie studierichtingen: wereldlijk recht, kerkelijk recht en geneeskunde. In het Teatro Anatomico werden de lessen anatomie gegeven met lijken uit het nabijgelegen armenhospitaal. In de Stabat Mater-zaal werd het verdrag van Bologna getekend dat de uitwisselbaarheid van diploma's in de Europese Unie regelde. Daarna bezochten we de Basilica di San Petronio, die in 1390 gebouwd werd door de inwoners van Bologna zelf. Daar werd keizer Karel V in 1530 gekroond door paus Clemens VII. In de kapel van de drie wijzen zagen we hoe de profeet Mohamed als een duivel afgebeeld wordt in het muurschilderij over de zeven hoofdzonden.

Op de Piazza del Nettuno liepen we langs de fontein, waarmee Vlaming Giambologna (Jean de Boulogne)² een schandaal verwekte door het lid van het neptunusbeeld, het water dat uit de borsten van de zeemeerminnen spoot en de naakte putti.

² Vanaf 9 oktober 2026 is in museum M in Leuven de tentoonstelling 'Sculptori Fiamminghi. Vlaamse beeldhouwers in Italië' waarin Giambologna de hoofdrol speelt.

Op **vrijdag 12 juni** reden we eerst naar het charmante **FERRARA** met de indrukwekkende en verfijnde Castello van de familie d'Este. Net buiten het kasteel troffen we het standbeeld van Girolamo Savonarola, bekend om zijn anti-renaissancistische boetepreken, zijn boekverbrandingen en de vernietiging van kunstwerken. Na de aankoop van souvenirs op de lokale markt aten wij in Ristorante Cusina e Butega voortreffelijke zelfgemaakte pasta, overgoten met liters wijn.

In **VERONA** werden we gegidst door de Italiaanse Daniela die via zelfstudie het bracht tot een vloeiend Nederlands. Op het Piazza delle Erbe toonde zij ons de middeleeuwse gebouwen met fresco's op de buitenmuren. Daarnaast op de Piazza dei Signori zagen we standbeelden van Dante en hoorden we het verhaal van de man met de kogel bovenop de poort: *Als een eerlijk man onder de poort loopt, zal de kogel vallen.* Wellicht is er nog nooit een kogel gevallen! Een eindje verderop keken we naar het balkon waar Julia ooit op Romeo wachtte. We passeerden langs de Romeinse resten die Verona rijk is en langs het kerkje waar Maria Callas in 1949 huwde met Giovanni Meneghini.

Rond 21u30 werd het donker en opende het 103de Opera Festival 2026 met een voortreffelijke opvoering van La Traviata van Verdi in het iconische Romeinse amfitheater Arena di Verona.

Op **zaterdag 13 juni** namen we vanuit de luchthaven van **MILAAN LINATE** de terugvlucht naar huis.

Ik dank alle deelnemers voor hun fijne gezelschap, de vrolijke en gezellige babbels en hun niet aflatende interesse. Dat deze reis zo goed verlopen is, danken wij aan de minutieuze voorbereiding van Els van Brussel van Omnia. Antonio, onze romantische buschauffeur, zorgde voor een veilig vervoer langs bochtige bergwegen, drukke snelwegen en onmogelijk smalle straten. De kers op de taart is onze ongeëvenaarde gids Marina Bouwen: zij vertelde ons enthousiast over de prachtige streken en artistieke steden die wij bezochten, zij bracht het woelige verleden van Italië tot leven, zij leidde ons vastberaden naar de belangrijkste bezienswaardigheden. Dankjewel Marina!

Pieter Michels

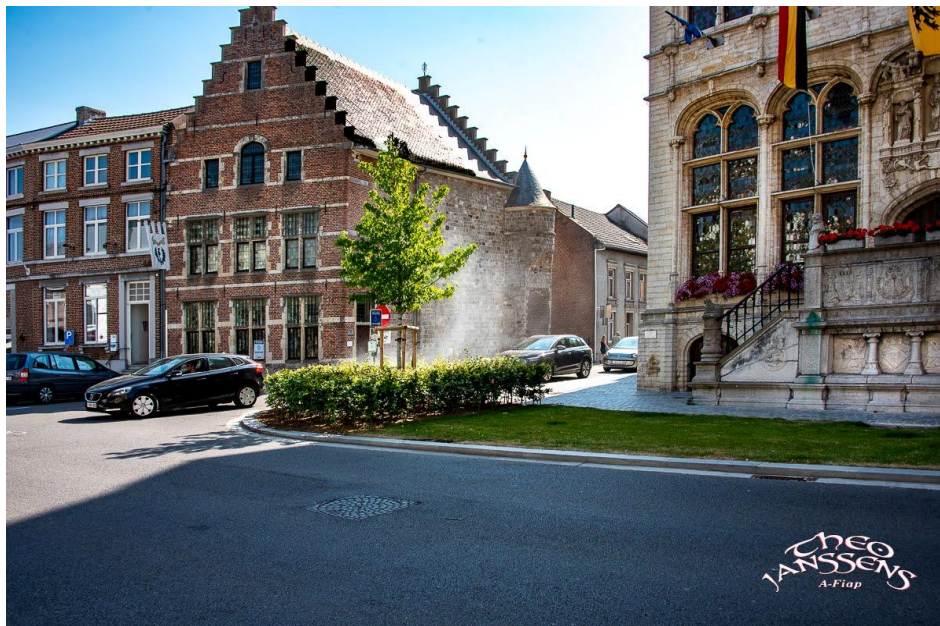
Verslag van de daguitstap naar Zoutleeuw en Tongeren op 14/07/2026

Er hangt een hogedrukgebied boven ons, met uitzonderlijke temperaturen die nog lange tijd zullen aanhouden, voorspelt weervrouw Jacotte, maar dat kan de deelnemers aan deze daguitstap niet tegenhouden.

Zoals altijd zijn we 's morgens stipt op tijd en rijden we in een frisse autocar richting Zoutleeuw. Deze keer is het een thuismatch, het hoeft niet altijd ver weg te zijn om mooie plekjes te ontdekken.

Bij aankomst op het mooie marktplaats van Zoutleeuw kregen we allen een flesje water, cola of een andere frisdrank om niet uit te drogen of flauw te vallen bij deze hitte. Het eerste bezoek was in "De Cleyne Taefel", bakkerij en restaurant samen in één gebouw. De koffie en croissant waren dan ook uitstekend.

Zoutleeuw is een klein maar opvallend rijk stadje in het Oosten van Vlaams-Brabant, bekend om haar historisch erfgoed en haar rustig en landelijk karakter.

Omstreeks 10u waren de twee gidsen paraat. Zij loodsten ons naar de Sint-Leonarduskerk, waarbinnen het heel wat koeler was dan buiten. Beide heren deden hun best vele topstukken te benoemen. De kerk bezit er liefst eenentwintig van de hoogste graad.

Hoe komt dat? De stad Zoutleeuw groeide in de Middeleeuwen uit tot een belangrijk handelscentrum, vooral dankzij haar ligging langs oude verbindingroutes naar Keulen en naar Antwerpen en verder door naar Brugge en Venetië. De markt, het enige plein van de stad, vormde vroeger de korenmarkt en was eeuwenlang het centrum van handel in zout, haring, rogge, wol, hout en steenkool.

Rijke kooplieden die in de stad woonden deden veel schenkingen aan de kerk zodat deze rijkelijk voorzien is van retabels, schilderijen, beelden, kandelaars, altaren enz. De beroemde sacramentstoren is een meesterwerk van laatgotische steenbewerking. Daarvan zijn maar twee exemplaren bekend.

Dat hier alles mooi bewaard is gebleven, komt doordat de beeldenstorm hier niet heeft plaats gevonden. Een actieve kanunnik kon veel onheil voorkomen door er op toe te zien dat de stadspoorten gesloten bleven en de beeldenstormers zo buiten de stad gehouden werden.

Na dit bezoek bleven we nog even op de markt. Het stadhuis uit de 16de eeuw, de oude lakenhalle en de vele gerestaureerde gevels tonen hoe welvarend de stad ooit was. De markt en de omliggende huizen zijn sinds 1973 beschermd als cultuur-historisch landschap. Toch is het geen museumstad: het centrum leeft en er zijn gezellige pleinen, cafés en lokale handelaars die het dagelijkse ritme bepalen.

Dit bezoek aan de markt en de kerk duurde veel te kort. We komen zeker op eigen initiatief terug om Zoutleeuw nogmaals op een rustige manier te bewonderen.

Wij kregen honger van al dat moois. In de Cleyne Taefel werd de lunch geserveerd. Het was stil aan de tafels.

Daarna reden we door, richting Tongeren, waar we een afspraak hadden in het Belgisch Centrum voor Geleidehonden.

Hier in dit nieuwe centrum worden jonge honden getraind om geleidehond te worden. Geleidehonden zijn bijzondere dieren die dankzij een intensieve opleiding mensen met een beperking helpen om zelfstandiger te leven.

Vanaf jonge leeftijd worden ze geselecteerd op hun rustige karakter, leervermogen en sociale ingesteldheid. Daarna volgt een lange trainingsperiode waarin ze leren omgaan met drukke omgevingen, verkeer, onverwachte geluiden en complexe situaties.

Een geleidehond helpt bij het veilig navigeren door straten, het vermijden van obstakels en het herkennen van belangrijke signalen.

Dankzij deze trouwe partners kunnen mensen met een visuele, fysieke of medische beperking zich vrijer bewegen, deelnemen aan sociale activiteiten en hun onafhankelijkheid vergroten. Geleidehonden tonen hoe krachtig de relatie tussen mens en dier kan zijn en hoe ze samen grenzen kunnen verleggen in het dagelijkse

leven. Peter, een slechtiende man, kwam zijn verhaal doen. Het was zeer aangrijpend te horen hoe de band is met zijn hond.

Na deze uitleg was er nog een rondleiding door de lokalen. Deze waren prachtig uitgerust om de honden toe te laten te trainen, te spelen en te rusten. Maar ook om de hond kennis te laten maken met zijn toekomstig baasje.

"En hoe wordt dit alles gefinancierd?" was de grote vraag. Veel vrijwilligers zetten zich dagelijks in om de goede werking te garanderen en door de jonge honden in hun gezin op te nemen en vaardigheden aan te leren. Na enkele maanden komt de hond dan terug in het centrum om de intensieve training aan te vatten. Het afscheid van de jonge hond is dikwijls erg emotioneel voor de vrijwilligers.

Maar wijzelf kunnen ook veel bijdragen door dopjes van flessen te verzamelen. Al sinds 2005 verzamelen de vrijwilligers van het centrum plastic dopjes. Deze ludieke actie, die ooit klein begon, groeide uit tot een voorname bron van inkomsten voor het BCG. De zuivere plastic dopjes en deksels van flessen, bussen en andere verpakkingen worden verzameld, opgehaald, gesorteerd en tenslotte verkocht aan een recyclagebedrijf. Daar wordt het plastic vermalen, zodat het opnieuw kan verwerkt worden. Op deze milieuvriendelijke manier zamelen we geld in om de opleiding van deze geleidehonden te financieren.

Vorig jaar werd er ongeveer 295.000 kilo dopjes ingezameld over heel België. Niet alleen particulieren, maar ook bedrijven, scholen, verenigingen en zelfs festivals doen jaarlijks hun duit - of hun dopjes - in het zakje. Welke dopjes wel of niet verzamelen kun je vinden in de afbeelding hieronder.

Goede plastic dopjes 🍷

Verzamel deze plastic dopjes en deksels en lever ze in bij een verzamelpunt, er is er zeker een in uw buurt.

Dankzij deze dopjesactie kan iedereen bijdragen aan de opleiding van geleidehonden.

Doe je mee met BCG? Hartelijk dank!

Jos Pelgroms en Stef Stas.

Jaarprogramma 2026

Dinsdag 11 augustus 2026: Daguitstap naar Louvain-La-Neuve en Terhulpen - volzet

Van 5 tot 10 september 2026: Busreis naar Bourgondië - volzet

Donderdag 22 oktober 2026: Daguitstap naar Circuit Zolder en Velodroom

Dinsdag 24 november 2026: Programma- en jubilarissendag 2026

Donderdag 10 december 2026: '500 jaar beiaard in Leuven' door Luc Rombouts

Proficiat aan onze jubilarissen

95 jaar in augustus 2026:

- 12 augustus 1931: Rafaël Denil (CERA), echtgenoot van Godelieve Van Der Linden,
Kouterstraat 16 Bus 18, 3052 Oud-Heverlee
- 22 augustus 1931: Louis Cortoos (CERA), Celestijnenlaan 51 bus 0302,
3001 Heverlee

90 jaar in augustus 2026:

- 11 augustus 1936: Edward Spits (SBB), echtgenoot van Lea De Haes,
Werftsesteenweg 24, 2220 Heist-Op-Den-Berg
- 28 augustus 1936: Jef Sannen (IDB), weduwnaar van Juliette Peetermans,
Sparrenweg 83, 3980 Tessenderlo-Ham

80 jaar in augustus 2026:

- 31 augustus 1946: Jacqueline Frederickx (CERA), weduwe van Denis Versonnen,
Henricus Bosmanslaan 60, 3012 Wilsele

65 jaar gehuwd in augustus 2026:

- 26 augustus 1961: Romain Haine (ABB) met Maria Robberechts,
Diestsesteenweg 748, 3010 Kessel-Lo

60 jaar gehuwd in augustus 2026:

- 27 augustus 1966: Paul Bracke (ABB) met Huguette Cours,
Nerenweg 91, 9270 Kalken/Laarne

50 jaar gehuwd in augustus 2026:

- 20 augustus 1976: Tony Lemmens (SBB-Acerta) met Viviane Kenens,
Zandhoefstraat 67, 3583 Paal

Onze deelneming aan de familie van onze overleden leden

- 11 juli 2026: Lucien Vangeel (AVEVE), echtgenoot van Jeannine De Koninck,
p.a. Uitvaartzorg De Lelie, Bredabaan 408, 2930 Brasschaat
- 14 juli 2026: Ann Paas, echtgenote van Richard Rymen (MRBB),
Zes Septemberstraat 76, 3560 Lummen